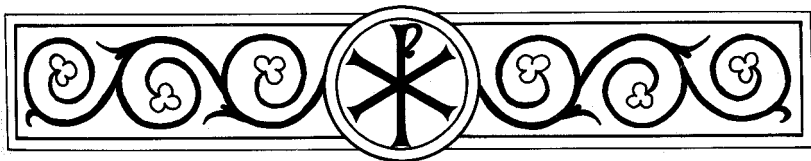

ORTODOXT KYRKOLIV

Utgiven med välsignelse från H.E. Metropolitanen Kyprianos av Oropos och Fili
Årgång 20 2008

*Porträtt av den i evighet ihågkommelse värda
Moder Kyprianē från Heliga Änglars kloster, Afidnai (Grekland)*

Ledare

Det gångna året 2008 har både varit fyllt av glädje och lidande. Glädje, därför att vi fått förmånen att fira flera jubileer. Först fick vi fira 20 års jubileum av klosterverksamhet här i Sverige i Heliga Philothei ortodoxa nunnekloster, sedan fick vi fira 30 års jubileum av Heliga Konstantin och Helena ortodoxa församling i Stockholm och till sist 10 års jubileumet av kyrkokonsekrationen i Värberg. Ibland känns det konstigt hur åren kan gå så fort. Sedan fick vi uppleva lidande, genom prästerskapets ohälsa, men nu mot slutet av året, med Guds hjälp, ser allt ljusare ut och vi kan med tillförsikt snart påbörja Herrens år 2009, där vi i trofasthet mot Hans löften får fira de gudomliga mysterierna! Tyvärr har utgivningen av denna tidning blivit lidande av redaktörens ohälsa, men det är sådant man inte alltid kan styra över. Vi har i tidigare nummer annonserat att vi skall publicera heliga Maria av Egyptens liv, men vi väljer att dröja med detta tills vi närmar oss påsken 2009 och väljer istället att publicera ett antal korta andliga berättelser samt material hämtat ur vår hemsidas blogg som vi hoppas kan vara till andlig uppbyggelse.

Så önskar vi avslutningsvis alla läsare en välsignad Kristi födelses fest och ett välsignat gott nytt år 2009!

Ortodoxt kyrkoliv utgives av det svenska exarkatet av den Sanna (gammalkalendariska) Grekisk-ortodoxa kyrkan. Vår kyrka har full kommunion med den Sanna Rumänsk-ortodoxa kyrkan under Metropolit Vlasie, den Sanna Bulgarisk-ortodoxa kyrkan under Biskop Photii av Triaditza och den Ryska utlandskyrkan under Metropolit Agathangel av New York och Östra Amerika

E-post: ortodoxi@passagen.se

Hemsida: www.ortodoxakyrkan.se

Ansvarig utgivare: Biskop Johannes av Makarioupolis

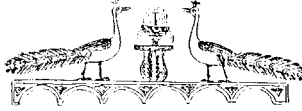
Redaktion: Fader Anders Åkerström

Redaktionens adress: Bävernsgränd 18B, 753 19 Uppsala, tfn: 018-127726

Pris: Lösnummer 35:-. Medlemskap av församling inom exarkatet innebär att man får Ortodoxt kyrkoliv utan att prenumerera. Om man vill prenumerera på tidningen utan att vara medlem av församlingen insättes 50:- på Pg. 489 94 53-7.

Gåvor och medlemskap av Heliga Konstantin och Helena ortodoxa församling insättes på Pg. 489 94 53-7.

Gåvor och medlemskap av Gudaföderskans avsomnande - Uppsala grekisk-ortodoxa församling insättes på Pg. 230613-2

Följande fyra berättelser är hämtade från Biskop Kyprianos av Oreois undervisning efter den traditionsenliga lunchen för utländska besökare i Heliga Änglars kloster i samband med Heliga Kyprianos och Justina festdag i Fili, Grekland, i oktober 2008.

Den välsignade Georgia

Jag minns åren 1965-70, då jag för första gången tjänade som ansvarig präst i Heliga Barbaras kapell, och de bad mig att besöka en sjuk person i ett hus i Tambouria. Den sjuke var präst och berättade för mig följande historia från hans heliga erfarenhet.

Årtiondet 1940-50 besökte honom i hemlighet en tjänsteflicka i en förnäm familj i Pireus. Hon var en mycket plågad bondflicka.

Alla i huset uppförde sig grymt mot henne. Misshandeln hade inga gränser. Hon stannade ändå kvar i sin tjänst för att hon behövde pengarna som de gav henne, även om det inte var mycket, för att skicka dem till sin by, för att något underlätta situationen för sina urfattiga föräldrar och åtta syskon. Därför utstod hon förakt, förnedring, slag och många andra hemska plågor.

”Olyckligtvis, Fader, var jag en mycket feg präst och jag gick aldrig för att förebrå dem med djärvhet. De gjorde övergrepp mot den där olyckliga varelsens själ och kropp och jag höll tyst. Min synd är stor...”

Prästen brast ut i snyftningar av förkrosselse och ånger.

”Jag var rädd för dem, för de var mycket mäktiga människor. Så feg jag var...!” fortsatte han medan han grät.

Nätterna tillbringade den stackaren i gråt och bön. Hennes enda lättnad var den gode prästen och hennes nattliga bön. Men främst fick hon fantastisk tröst av besöken av ”sina egna”, av sina ”vänner”, som hon kallade dem. Tröst, kraft, tålamod, hopp, se hur mycket hennes ”egna vänner” gav henne, som hon sade under tårar.

Efter ungefär tolv år hade hon blivit bara skinn och ben av misshandeln och hennes ”herrars” skamlösa beteende.

En kväll medan hon grät, fylldes det mörka vindsrummet av ett övernaturligt ljus och hennes själ av frid och extas. Efter en stund uppenbarade sig två änglar för henne...

”Georgia” sade de till henne, ”dina plågor, som du utstod utan att klaga, är över. Om två dagar skall vi komma och ta dig med oss, klockan fem på eftermiddagen, och vi skall ta dig till Guds glädje, till Paradiset.”

De försvann och tillsammans med dem började det starka ljusskenet långsamt att avta tills det släcktes helt. En oändlig frid och sällhet regerade tillsammans med en känsla av förvisning.

Nästa dag fann hon tillfälle och berättade allt för de gode prästen och att hon också skulle underrätta sina ”herrar”.

”Jag skall be dem att inte lämna hemmet på eftermiddagen, för att ”mina egna” skall komma och hämta mig.” Och hon underättade dem om det.

”Jaha, skall de komma och hämta dig! Äntligen blir vi av med dig... Ja, ja, vi skall vara här...” svarade de hårdhjärtat.

Så kom onsdag eftermiddag.

”Skall dina egna fortfarande komma? Vi måste gå, vi har arbete.”

”Jag ber er, vänta till klockan fem.”

”Ja, ja...”

Klockan blev fem på eftermiddagen.

”De kommer...” ”Mina egna” kommer..., ropade hon.

Hon lade sig ner på golvet, hon gjorde korstecknet, lade sina händer i kors över bröstet och gav upp sin plågade själ i änglarnas händer!

Hur skulle hennes herrar hämta sig från chocken?

Kära kristna, vad kallade den saliga själen änglarna? ”Mina egna”, ”mina vänner”. Kan vi göra det samma?

Från boken ”Kunskap och upplevelser av Ortodox tro” (på grekiska) av Protopresbyter Stefanos K. Anagnostopoulou

Den välsignade Symeon

År 1922 kom en föräldralös grekisk pojke som hette Symeon till Grekland från Mindre Asien tillsammans med andra flyktingar. Han flyttade in i ett skjul, där han växte upp ensam. Han hade en skottkärra och arbetade som bärare, med att transportera saker i Pireus hamn. Han var analfabet och kände inte heller till mycket om vår tro. Han hade den saliga enkelheten och en enkel tro som han inte ifrågasatte.

När han uppnådde lämplig ålder, gifte han sig, fick två barn och flyttade med sin familj till Nikaia. När han varje morgon gick till hamnen i Pireus för att tjäna sitt dagliga bröd, passerade han den Helige Spyridons kyrka. Han gick in, ställde sig framför ikonostasen, tog av sig mössan och sade: ”God morgon, Kristus, det är Symeon. Hjälp mig att tjäna mitt dagliga bröd.” På kvällen, när han avslutat sitt arbete, passerade han kyrkan igen och gick åter fram till ikonostasen och sade: ”God kväll, Kristus, det är Symeon. Jag tackar Dig för att Du hjälpte mig idag också”. Så gick åren för den välsignade Symeon.

Runt år 1950 insjuknade alla hans familjemedlemmar i tuberkolos och gick bort. Symeon blev helt ensam kvar, men fortsatte sitt arbete utan att klaga och slutade inte att passera förbi den Heliga Spyridons kyrka och säga god morgon och god kväll till Kristus, att bedja om Hans hjälp och att tacka Honom.

När Symeon blev gammal blev han sjuk. Han kom till sjukhuset och vårdades där i ungefär en månad. En ansvarig sjuksköterska från Patras frågade honom en gång:

”Gamle man, du har varit här i många dagar och det har inte kommit någon och hälsat på dig. Har du inga släktingar i världen?”

”Kristus kommer, mitt barn, varje morgon och eftermiddag och tröstar mig.”

”Vad säger Han till dig, gamle man?”

”God morgon, Symeon, det är Kristus. Ha tålmod.” ”God kväll Symeon, det är Kristus. Ha tålmod.”

Den ansvariga sjuksköterskan blev förbryllad och kallade på sin bikt-fader Fader Christodoulos Faso, för att komma och träffa Symeon och se ifall han kanske blivit vilseledd. Fader Christodoulos besökte

honom och samtalade med honom. Han ställde samma fråga som sjuksköterskan och Symeon gav honom samma svar. Samma tid på morgonen och på kvällen som Symeon gått till kyrkan och hälsat på Kristus, hälsade nu Kristus på Symeon. Biktfadern frågade honom:

”Du kanske inbillar dig?”

”Nej, Fader, jag inbillar mig inte, det är Kristus.”

”Kom Han idag också?”

”Ja, Han kom.”

”Och vad sade Han till dig?”

”God morgon Symeon, det är Kristus. Ha tålamod tre dagar till så skall Jag komma och ta dig till Mig, tidigt på morgonen.”

Biktfadern gick till sjukhuset varje dag och talade med honom och fick reda på hans liv. Han förstod att det var frågan om en välsignad människa. Tidigt på tisdagsmorgonen gick han dit igen för att få bekräftat ifall det som han förutsagt skulle förverkligas, att han skulle dö. Verkligen, medan de talade ropade Symeon plötsligt: ”Kristus kommer!” och han somnade in i de rättfärdigas sömn.

I evig åminnelse. Amën.

Ur boken "Asketer i världen 1" (på grekiska), Heliga berget Athos.

Hur den ärevördiga Junfrun Theotokos uppenbarade sig för en sjuk kvinna, då hon tog emot Kristi Kropp och Blod

En kvinna som hyste stor vördnad för den ärevördiga Jungfrun och Gudaföderskan Maria, bad ofta ”Ängelns hälsning” till den välsignade Jungfrun. När kvinnan blev svårt sjuk och sängliggande, gick en präst för att besöka henne och hade Herren Jesus Kristus heligaste Mysterier med sig för att ge henne dem.

När prästen kom in i det särskilda rum där den sjuka låg, såg han på en gång Jungfrun bedvid den sjuka som hennes sällskap. Hon reste sig med stor fromhet och vördnad för att dyrka sin Son. Prästen stod stum av förvåning av det fantastiska ljus som han såg. Han fylldes av sådan stor lycka att han trodde att han verkligen befann sig i Paradiset.

Efter att ha givit det gudomliga Mysteriet till den sjuka kvinnan med stor gudsfruktan, sade han: ”Min Fru, hur kan jag, ovärdige, belönas med en sådan syn och en sådan gudomlig nåd?”

Då svarade honom vår Fru och sade: ”Den här sjuka kvinnan hyste stor vördnad för mig, därför att varje dag hälsade hon mig hundra gånger med ”Ängels hälsning”, därför är hon värdig att ha mig som ledsagare i detta livet, nu i hennes sjukdom och när hennes själ skall lämna hennes kropp. Jag skall alltid vara tillsammans med henne. Och du, fortsätt att göra det du gör på rätt sätt så skall du vinna min älskade Sons Himmelrike tillsammans med henne.”

Så snart Jungfrun sagt de orden, så tog hon omedelbart kvinnans själ, som hyste henne så stor vördnad, och tog den till Paradiset framför Herren Jesus Kristus, som lever och regerar i evigheters evigheter. Amän.

Ur boken ”Mirakel av Guds Moder” vol. B (på grekiska) av Dimitriou G. Tsami, Thessalonike 2005.

Sokrates

För några år sedan berättade en respekterad präst följande fantastiska händelse.

En lördag eftermiddag efter Vespren kände han en lätt yrsel och satte sig ner i altaret för att återhämta sig och sade till vaktmästaren och kören att gå och att han skulle stänga kyrkan senare. Yrseln gjorde att han föll i sömn en stund, men han vaknade av ljudet av rop:

”Min Gud, förlåt mig, eländige... Jag har syndat mot Himlen och mot Dig. Herre Jesus Kristus förbarma Dig över mig, syndare...”

Prästen reste sig ljudlöst upp och tittade ut från hörnet av de kungliga dörrarna mot en sida av kyrkan, utan att synas. Han såg ingen. Han gick över till andra sidan och då såg han en man böja knä framför Kristusikonen på ikonostasen, och han fortsatte att be om Guds nåd, sägandes om och om igen:

”Herre, herre, förkasta mig inte... Nåd, min Kristus, förbarma Dig

över mig, syndare...jag är blind och förmörkad. Upplys mitt sinne... Jag är död, uppväck mig...Jag är en syndare....Du, Herre, fräls mig..." och annat liknande med stor förkrosselse och många tårar.

Plötsligt omslöt helt och hållet den knäböjande mannen av ett lysande moln. Då kände prästen igen honom; en from och trogen kristen som hette Sokrates.

Han kände inte till något mer om honom än att han var flerbarnsfar, en fattig som kämpade för uppehållet, med många sorger, men alltid fridfull och generös. Han deltog ofta i de Gudomliga Mysterierna, något som var ovanligt på den tiden.

Det märkliga gudomliga ljusskenet som helt omslöt den bedjande kristne, utbredde sig sedan över hela kyrkan och altaret och fyllde prästen med en ousäglig lycka och frid, som han aldrig tidigare upplevt...

Efter en stund började det starka ljusskenet långsamt att avta tills det försvann helt. Sokrates reste sig då, kysste de heliga ikonerna med stor vördnad och gick sin väg.

Det tog flera dagar för den fromme prästen att hämta sig från överraskningen och förundran.

En söndag, ungefär en månad senare, firade han liturgi i sin kyrka och såg Sokrates som vanligt delta med sin gifte son bredvid sig.

Vid "Närmen eder med kärlek, gudsfruktan och tro..." tog Sokrates emot de allrarenaste Mysterierna, gick tillbaka till sin plats och satte sig. Efter ett tag böjde han knä, lyfte sina händer, gjorde korstecknet, han viskade något och somnade in för alltid just i det ögonblicket som kören sjöng "Kristus är uppstånden". Det var Tomassöndagen 1959.

Ur boken "Kunskap och upplevelser av Ortodox tro" (på grekiska) av Protopresbyter Stefanos K. Anagnostopoulo.

Följande är hämtat från vår Internet-blogg på www.ortodoxakyrkan.se med anteckningar från fäder och helgon sammanställda och ibland med kommentar av Fader Anders Åkerström

Andlig vägledning från öknens trädgårdar -andliga visdomsord att begrunda

Om en människa ständigt inriktar sin vilja på materiella och fysiska ting eller rent intellektuella upplevelser blir hon till slut avtrubbad och andligt okänslig.

Den som är lagt för mystik och äger ett böneliv lever på ett högre och värdigare plan än den som endast söker förståndets lärdom.

En präst kände ofta sorg i sitt hjärta att han inte fortsatt sina studier i teologi vid universitet och sa till sin andliga fader: "Det är synd att jag nu varken har tid eller kraft att studera mer teologi". Den andliga fadern svarade: "Menar du att det skulle vara så viktigt...? Du tänkte Dig en akademisk karriär? Han teg så ett tag och de båda satt tysta, sedan sade han: "För min del tycker jag bara en sak är viktig: att bli ödmjuk, för högmodet hindrar oss att älska vår nästa och våra fiender."

En munk var ute och reste på ett tåg. Mitt emot honom i kupén satt en man som inledde en konversation med honom. Ett tag in i samtalet öppnade han vänligt sitt cigaretttui för att bjuda munken på en cigarett. Munken tackade för hans vänlighet, men tog ingen cigarett. Mannen frågade honom då: "Tar Ni ingen eftersom Ni tror att det är en synd att röka? Men jag har ofta upplevt att rökning kan vara till hjälp i livet för att få koppla av. Det går lättare att arbeta sedan, och det kan också ge ett tillfälle till ett trevligt samtal..." Mannen fortsatte på så sätt med argument för rökning och försökte övertala munken att ta en. Till slut sa munken: "Ok, om ni nu tror att rökning är så bra för Er, försök då innan Ni tänder cigarett, att be en bön och läsa en

Fader vår...” Mannen sa då förskräckt: “Att be före man ska röka - det passar sig inte!” Då sa munken: “Då är det också bäst att inte göra något, som man inte kan inleda med en bön!”

Tänk om vi alltid kunde tänka så! Kan vi inte inleda aktiviteten med en bön, så bör vi undvika den.

Klosterfolk skriver sällan eller aldrig böcker därför att det finns så många utmärkta skrivna, och det räcker för dem. Men om dessa på ett eller annat sätt skulle gå förlorade skulle klosterfolket skriva nya.

O, om vi kunde vara lika visa! Istället har många ett till synes evigt behov att få uttrycka sig i artiklar, böcker, tidningar och på Internet med bloggar och hemsidor. Deras iver att framhäva sig själva och sina idéer verkar aldrig ta slut. Att öva tystnadens konst är svår och vi alla har mycket att lära.

Den som bemästrat lyssnandet och tystnaden kan få ett välsignat tal.

Den högmodige är aldrig nöjd och klagar ofta, men för den ödmjuke är allting bra.

En präst skickade en gång en sammanställning av årets nyheter ur en tidning till en nunna. Han berättade detta för en annan nunna som direkt förebrådde honom och sade: “Tidningsläsning sår bara oro i vårt sinne och hindrar den rena bönen”. Prästen invände dock och sa att han för egen del tyckte att nyheter i tidningar hjälpte honom att bedja, så att inte själen skall glömma världen. Nunnan sade då: “När själen beder för världen vet hon bättre om all nöd på jorden utan tidningar, och vet vad människorna har behov av, och lider med dem.” Prästen frågade då nunnan hur själen kan veta om vad som sker i världen. Nunnan svarade: “Tidningar skriver inte om människor utan om händelser, och därtill ofta osant. Tidningar och nyheter gör bara klosterfolk förvirrade, och vi får inte reda på sanningen genom dem. Genom bönen renas däremot vårt sinne och vi ser allting klara-re.” Prästen vågade inte fråga nunnan mer och skämdes över att han

skickat brevet till den andra nunnan och gett henne oro i onödan.

Den som är högmodig och vill följa sin egen vilja lär sig aldrig någonting om det andliga livet, även om han levde i 100 år i askes och bön, för genom sin olydnad förolämpar han sin andliga fader och genom honom Gud.

Vår Herre Jesus Kristus, himmelens och jordens och hela världens konung ödmjukade Sig och lydde Sin Moder och den helige Josef, medan vi ofta inte vill lyda vår andlige fader som Herren älskar, och åt vilken Han anförtrott vården om oss. Även om en andlig fader skulle vara "dålig", vilket innebär en stor prövning för "lärjungen", måste denne ändå bedja till Gud för sin fader i andens ödmjukhet, och då förbarmar sig Herren över dem båda. Få är de som förstår denna andliga sanning.

En prästmunk i ett kloster kunde inte fatta varför "lärda människor" uppskattade och ville besöka en olärd munk i klostret. En dag då denne prästmunk talade med en munk, som förestod klostrets bokförsäljning, fällde han detta yttrade:

- Jag frågar mig varför de går till honom, han läser ju aldrig några böcker.

Den andra munken svarade:

-Han läser ingenting, men han gör allt. Andra bara läser böcker, men gör ingenting!

Så är det också ofta i världen. Man möter många som läser och vill debattera teologi, men gör ingenting. Och så möter man kristna som aldrig läser något, men som lever ett exemplariskt liv i ödmjukhet och kärlek till sin nästa. De förstår intuitivt mycket mer om "vägen" än de lärda, ty de har upplysts inte genom en bok utan genom den Helige Ande som bor i deras hjärtan.

Goda råd inför bikt:

När vi kommer till bikt bör vi inte bikta och på nytt tala om de synder som vi redan ångrat och fått förlåtelse för, ty det är att betvivla den den heliga biktens kraft.

Man bör inte i sitt minne bevara andra människor som varit indragna i synden, man skall endast döma sig själv.

De heliga fäderna förbjuder oss att nämna alla omständigheter kring de synder vi begått och uppmanar oss att bekänna dem endast i allmänna drag för att undvika att genom en personlig framställning inleda oss själva och biktfadern i frestelse.

Vi har kommit till biktfadern för att bekänna och ångra, men för många är ångern ljum och ytlig. Bekänn då att Du inte är ångerfull, att Du inte förmår ångra och gråta över Dina synder.

Många tar i bikt upp obetydliga småsaker, men utelämnar den allvarligaste synden av alla, nämligen

- 1) att vi inte älskar Gud,
- 2) att vi egentligen inte tycker om vår nästa,
- 3) att vi inte förlitar oss på Guds ord, och
- 4) att vi är uppfyllda med högmod och äregirighet.

I dessa fyra punkter ligger en hel avgrund av ondska och all vår andliga uselhet. De är liksom huvudrötter ur vilka rotskotten till alla våra synder skjuter upp!

Läs mer på www.ortodoxakyrkan.se/!

ORTODOXT KYRKOLIV 2009

Glöm inte att förnya Ditt medlemskap av församling inom exarkatet (100:- per medlem eller familj) eller betala Din prenumerationsavgift för icke-medlem (50:- per prenumeration).

För vår planering ser vi att prenumerationsavgift eller avgift för medlemskap insättes på Pg. 489 94 53-7 före 2008-02-28. Om inte avgift är inkommen före detta datum kommer en påminnelse att skickas ut.

På vår hemsida www.ortodoxakyrkan.se finns nu alltid ett aktuellt gudstjänstschema för Stockholm och Uppsala!

KYRKONYHETER

2008

Den Grekiska statskyrkans Förste hierark insomnar

Efter flera månaders sjukdom insomnade den Grekiska statskyrkans Förste hierark Ärkebiskop Christodoulos av Athen och hela Grekland den 15/28 januari 2008. Han föddes i norra Grekland 1939 och valdes till ärkebiskop 1998. Han kommer att bli ihågkommen för sin kamp mot sekularisering i Grekland och för grekisk patriotism, men framför allt för sitt engagemang för ungdomar. Ur en traditionell synpunkt var hans deltagande i den ekumeniska rörelsen problematisk och han blev den förste grekiske primas som mottog den romersk-katolske påven på ett officiellt besök 2001.

Efter val i den grekiska statskyrkans synod har nu hans efterträdare valts och det blir biskopen av Thebes och Levadeia Ieronymos, född 1938.

Den Ryska utlandskyrkans Förste hierark insomnar

På ortodoxins söndag, den 3/16 mars 2008 insomnade den Ryska utlandskyrkans Förste hierark Metropolit Lavr hastigt i sitt kloster i Jordanville, New York, i en ålder av 80 år. Vår synod har under många år haft en nära relation till honom och han har ett antal gånger avlagt besök hos vår Metropolit Kyprianos i klostret i Fili, Grekland. Även om de vänskapliga banden mattats efter att den Ryska utlandskyrkan under Metropolit Lavrs ledning förenades med Moskvapatriarkatet på Kristi himmelfärd 2007 önskar vi nu innerligt en EVIG ÅMINNELSE!

Ny svensk schemanunna

Den första och andra veckan i Stora och heliga Fastan (9/22 mars till 16/29 mars 2008) invigdes tre systrar i Heliga Änglars kloster, Afidnai, Grekland, till det Stora Schemat. Syster Magdalene från Sverige (Maria Jonsved i världen) var en av dessa. Schemanunna Magdalēnē har varit i klostret sedan 2001. De två andra nya schemanunnorna är Syster Taxiarchia och Syster Theodosia.

Ny Förste hierark i den Ryska utlandskyrkan som tillhör Moskvapatriarkatet

Den Ryska utlandskyrkan, som förenat sig med Moskvapatriarkatet, valde den 29 april/12 maj 2008 en ny Förste Hierark. Synoden valde Ärkebiskop Hilarion av Sydney, Australien och Nya Zeeland. Han introniserades i New York den 5/18 maj. Ärkebiskop Hilarion har under åren haft mycket kontakt med vår synod av biskopar och koncelebrerat med vår Metropolit Kyprianos i Heliga Kyprianos och Justina kloster i Fili.

Ny biskop i den Ryska utlandskyrkan under Biskop Agathangel

Den 4/17 maj 2008 konsekrerade den Ryska utlandskyrkan under biskop Agathangel i Astoria (Richmond Hill), New York, en ny biskop arkimandrit Georgij från Moldava (Moldavien). Den nya biskopen ska fungera som hjälpbiskop till Biskop Agathangel och är titulärbiskop av Bolgrad.

I samband med Biskop Agathangels besök i New York hölls synod (Provisional Supreme Ecclesiastical Authority). Bland många ämnen som diskuterades och beslut som togs var:

- en förändring av Biskop Androniks titel till Biskop av Ottawa och Nordamerika (Biskop Andronik har varit och avlagt besök och koncelebrerat med vår synod på Helige Gregorios Palamas festdag i klostret i Etna, Kalifornien),
- föreberedelse för den 5:e all-diaspora sobor som ska äga rum i New York med början den 5/18 november 2008,
- samt ett beslut om den Ryska utlandskyrkans syn på de bisko-

par (synoder) som separerat från henne före Kristi himmelsfärd 2007 (då en del förenade sig med Moskvapatriarkatet). Man beslutade att den grupp som separerade under Metropolit Vitalij (ROCA-V) är att betrakta som en "själv-utnämnd" grupp och deras vigningar är ofullständiga. För de biskopar som brutit gemenskapen med den Ryska utlandskyrkan tidigare gäller fattade synodala beslut. Biskop Valentin av Suzdal (ROAC) är fortsatt avsatt enligt synodbeslut 1996 och hans kyrkliga handlingar erkänns inte. Angående RTOC och Ärkebiskop Tikhon av Omsk och Sibirien gäller synodbeslutet 2003 att Ärkebiskop Lazarus och Biskop Benjamin är förbjudna att celebrera och att alla deras handlingar är att betrakta som ogiltiga.

Ny ortodox biskop i Stockholm

Söndagen den 23 juni/6 juli 2008 installerade den Rumänsk-ortodoxa kyrkan i den Serbisk-ortodoxa kyrkan, S:t Sava i Stockholm, en biskop för norra Europa och Skandinavium, H.N. Macarie (Drăgoi). Han blir därmed den fjärde ortodoxe biskopen boende i Stockholm, varav alltså tre nu gör anspråk på samma territorium. Eftersom det är okanoniskt med mer än en biskop över samma geografiska område är vår synod försiktig med att tilldela biskopssäten. Vår Biskop Johannes är titulärbiskop av Makarioupolis och är endast synodens hjälpbiskop i missionsland.

Synodbeslut i sammanfattning från möten

fr.o.m. 12 dec 2007-27 juni 2008 (kyrkans kalender)

Den Heliga Motståndssynodens permanenta synod, som består av Biskop Kyprianos (som ordförande), Biskop Chrysostomos av Christianoupolis, Biskop Ambrosios av Methoni och Klēmēs av Gardikion (som sekreterare) träffas regelbundet varannan tisdag, om inte någon hierark är bortrest. De 13 möten som har ägt rum har innehållit många frågor varvid vi sammanfattar de viktigaste frågorna nedan:

- Synoden har noggrant diskuterat de fyra informella möten och diskussioner man haft med företrädare från den gammalkalendariska synoden under Ärkebiskop Chrysostomos

(Kioussēs). De första möten behandlade med stor noggrannhet tiden från 1979-1986 när våra synoder gick skiljda vägar. Det var hoppfullt att Ärkebiskop Chrysostomos' synod äntligen erkände att det fanns motiv för vår synods handlande under den angivna tiden. Det sista mötet i Heliga Änglars kloster den 12 juli, enligt kyrkans kalender, var synnerligen givande och Ärkebiskop Chrysostomos' synod skall nu skriva ett officiellt dokument, som vår synod kan ta ställning till, där syftet är gemensamt erkännande och att återupprätta kommunion. Om detta blir verklighet är därmed den största majoriteten gammalkalendariker i Grekland äntligen återförenade efter 30 års smärtsam splittring.

- Synoden har även mottagit en begäran från den f.d. biskopen av Avlona, Angelos, som vår synod konsektrerade 1996, men som lämnade oss utan giltiga skäl 2002. Ett slutgiltigt ställningstagande skulle tas i oktober 2008, men till allas förvåning kom ett fax till synodens kontor på Stora och Heliga Torsdagen där Biskop Angelos begärde att frågan skulle dras tillbaka och att det skulle vara såsom frågan aldrig ställts. Synoden fick sedan veta att Biskop Avlona hade öppnat kommunion med den s.k. "Autonoma ortodoxa kyrkan av Milano och Aquileia, västra Europa och Amerika" under Metropolit Evlogios av Milano, som även medverkat till att viga en av Biskop Angelos präster till biskop och därmed skapat ännu en gammalkalendarisk synod i Grekland. Vår synod har sedan tidigare tagit ställning till om vad vi anser om "Milanosynoden", att den inte är att betrakta som en giltig ortodox kyrka, i och med att vi förra året (2007) mottog en av deras f.d. biskopar som botgörande munk som fick bibehålla sin prästvärdighet (han var vigd i den Ryska utlandskyrkan).

- Synoden har även hanterat en fråga från en avsatt präst från vår systerkyrka i Bulgarien och beslutat att synoden inte har eller kan ha befogenheter i en annan kyrka, som redan är löst (prästen är och förblir avsatt av en kanonisk domstol).

- Synoden har hört rapporter från missionen i Kongo, demokratiska republiken av Kongo, Kenya, Australien, Singapore,

Malaysia, Tjeckien, Slovakien och England och hanterat olika problem och frågor. Speciellt har missionen i Sydafrika diskuterats efter den kris som inträdde efter Akrimandrit Nazarios (Pribojan) insomnande, där hans medarbetare prästmunk Elias (Palmo) lämnat vår synod

- Synoden har med glädje gett sin välsignelse till Ärkebiskop Chrysostomos av Etna att delta i en internationell kongress i Bukarest, Rumänien, i september 2008, samt att han skall inleda ett samarbete med "Institute for Byzantine and Modern Greek Studies" grundat av professor Constantine Cavarinos.
- Biskop Ambrosios informerade synoden om att vår synod i Italien sänt en ansökan till italienska myndigheter att bygga en kyrka i Bari.
- Det beslöts att sända tre biskopar, en munkdiakon och fem nunnor till Kristi förklaring i Slatioara, Rumänien.
- Till Theotokos avsomnande i Sofia, Bulgarien, beslöts att sända Biskop Kyprianos, den permanenta synodens ordförande.
- Synoden beslutade att sända Biskop Ambrosios till Haiti, Västindien, på begäran av den Ryska utlandskyrkan under Biskop Agathangel, för att viga en präst.

Bland många andra ställningstaganden togs följande beslut:

- 1) Att skriva en teologisk utredning om giltigheten i dop som är utförda utan trefaldig nedsänkning, endera av slarv eller ovetskap från prästens sida pga. ekumeniska influenser.
- 2) Att utreda om man inte i framtiden skall arrangera årliga präst-och lekman konferenser.
- 3) Att påminna alla som tillhör vår synod att på pilgrimsfärd till det Heliga landet inte delta i gudstjänster i kyrkor som vi av trosskäl inte är i kommunion med.
- 4) Att påminna präster att informera troende före kommunion att de måste ha biktat sig för en präst som tillhör vår synod.

Biskop Ambrosios i Afrika

Vår synods ansvarige för utlandsmission, Biskop Ambrosios av Methoni, har återigen varit på pastoral resa under juli 2008 till

vår mission i Afrika. Denna gång har han under svåra umbäranden besökt avlägsna delar av den Demokratiska republiken Kongo (f.d. Zaire) och Republiken Kongo (Kongo-Brazzaville). För att ta sig till olika platser fick han t.o.m lifta med en FN helikopter!

Under nära tre veckor, en maraton av andlig och materiel hjälp från vår synod, kunde åtta nya präster och fyra diakoner vigas för att betjäna de tusentals troende den Ortodoxa kyrkan har där. Detta gör att vår synod nu har 27 präster och 6 diakoner att betjäna de troende i Central Afrika.

Må Gud i rikt överflöd fortsätta att välsigna Sin vingård i Afrika!

Fyra systerkyrkor koncelebrerar tillsammans

På Kristi förklarings dag, den 6/19 augusti 2008, samlades fyra systerkyrkor och koncelebrerande i Kristi förklaringskloster i Slatiora hos den Sanna (gammalkalendariska) Rumänsk-ortodoxa kyrkan. Detta var det första tillfället sedan delar av den Ryska utlandskyrkan förenade sig med Moskvapatriarkatet som alla systerkyrkor samlades. Biskop Andronik representerade den Ryska utlandskyrkan, Biskop Photii den Bulgarisk-ortodoxa kyrkan och från vår synod deltog tre biskopar (Biskop Kyprianos, Biskop Ambrosios och Biskop Klēmēs).

Guds Moder syns i Tskhinvali

Nyhetsbyrån Interfax från Moskva rapporterar den 6/19 augusti 2008 att många innevånare i Tskhinvali såg den heliga Jungfrun under den värsta beskjutningen av staden i konflikten mellan Sydossetien och Georgien. Vår Biskop Georgij intervjuas och han berättar att Guds Moder syns i en lång klädnad sorgset gående mellan gatorna. Hon sågs, enligt honom, på kvällarna och nätterna på de ställen där striden var som tätast. Biskop Georgij berättar att när han först fick rapporter om att några sett den heliga Jungfrun tvivlade han och trodde att folket hallucinerade av skräck, men när allt fler beskrev samma fenomen från olika delar av staden kom han att tro på rapporterna att Guds Moder kommit för att rädda staden från fullständig förstörelse.

Enligt de nyhetsmeddelanden vi fått från vår synods stift i Sydossetien har både vår biskop Georgij av Alania och våra präster klarat sig undan striderna, men att en del kyrkliga byggnader fått skador.

Fader Theocharis Agiokyprianites vigd till diakon

Söndagen den 18/31 augusti 2008 vigdes munken Fader Theocharis av Biskop Klemes av Gardikion till diakon i Heliga Kyprianos och Justina ortodoxa kloster i Fili, Grekland. Fader Theocharis (i världen Thomas Benjamin från Salem, Stockholm) kom till klostret under hösten 2001 och vigdes till rasophormunk redan under december 2001. Strax därefter vigde Metropolit Kyprianos av Oropos och Fili honom till läsare och subdiakon. Vi önskar honom Chronia Polla!

Den Ryska utlandskyrkan mottar två katakombbiskopar

Den Ryska utlandskyrkan under Biskop Agathangel beslutade vid sin synod den 20-22 aug/2-4 sept. 2008 att motta två katakombbiskopar under dess jurisdiktion: Biskop Ioann (Zaitsev) av Buinsk och Volzhsk och Biskop Afanasij (Savitsky) av Vologodsk och Velikoustyuzhsk. Den Ryska Utlandskyrkans synod består nu av 6 biskopar.

Festdag och ordinarie synod i Fili

Onsdagen den 2/15 oktober samlades vår synods biskopar för att fira Heliga Kyprianos och Justina i klostret i Fili, Grekland. Deltog gjorde också våra systerkyrkor från Rumänien under Metropolit Valsie, Bulgarien under Biskop Photii och den Ryska utlandskyrkan under Biskop Agathangel.

Fredagen den 5/18 oktober höll biskoparna synod. Synoden behandlade 8 ämnen och fattade följande beslut:

- Den permanenta synodens arbete och beslut godkändes.
- Den gammalkalendariska synoden under Ärkebiskop Chrysostomos (Kiousēs) har nu inkommit med ett dokument om återförening där man definierat 10 "icke-förhandlingsbara" punkter. Flera av punkterna är lätta att finna en enighet i, men fortfarande återstår några fundamentala frågor där oenighet kvarstår, nämligen hur och på vilket sätt "ortodox motstånd" bör utformas och vad detta motstånd ecklesiologiskt innebär. Oenighet finns rörande "omdop" och "omkrismeringar" där

dop och krismering är felaktigt utförda, samt bannlysning av nykalendariker vid namn som Ärkebiskop Chrysostomos (Kioussēs) synod gjorde i slutet av 1990-talet. Det beslutades att skriva en kommentar till deras dokument och att fortsätta dialogen.

- Flera biskopar utanför Grekland hade föreslagit synoden att en ny Förste hierark skulle utses, då Metropolit Kyprianos fortfarande ligger i koma, men förslaget gick inte igenom då fullständig enighet inte uppnåddes.
- Ärkekiskop Chrysostomos av Etna ansökte om att få pensioneras pga. dålig hälsa. Synoden avslag dock hans ansökan, då ärkebiskopens kompetens behövs då Metropolit Kyprianos fortfarande är i koma och dialog med andra jurisdiktioner fortgår.
- Stiftet i Australiens framtid diskuterades då Biskop Chrysostomos av Sydney numera bor i Grekland och att hans hälsa är dålig. Inget beslutades.
- Stiftet i Sydossetien (Alana) diskuterades pga. kriget i Kaukasus. Stiftet befinner sig i en svår kris eftersom ryska trupper ockuperar området och Moskvapatriarkatet gör allt för att få inflytande. Eftersom Biskop Georgij inte kunde närvara på synoden beslöts att delge honom synodens förslag när han nästa gång kommer till Grekland, vilket förhoppningsvis är snart.
- Felaktigt utförda dop diskuterades, vilket tyvärr alltmer breder ut sig inom ortodoxa kyrkor, utifrån kanonisk tradition enligt vilken det inte är tillåtet med "omdop" om inte den som utfört dopet är en dömd heretiker. Kanon 51 från Nikoforos Bekännaren, patriark av Konstantinopel, citerades där det står att en präst skall undvika repetition av sådant som var korrekt utfört vid t.ex. nöddop utfört av lekman, vilket innebär att dopet inte tillfullo görs om utan fullbordas (om detta anses nödvändigt), eftersom Kyrkan alltid accepterat nöddop utförda av lekmän med tre begjutningar på huvudet.
- Medlemmar av den permanenta synoden omvaldes för perioden okt 2008- sept 2009. I den permanenta synoden ingår Biskop Kyprianos av Oreoi (styrande hierark), Biskop Klemes av Gardikion (sekreterare), Biskop Ambrosios av Methoni och Biskop Chrysostomos av Christianoupolis.

Söndagen den 6/19 oktober hölls traditionsenligt namnsdagsfirande på ett hotell inne i Athen. Årets tema var "Moder Kyprianē, abbedissa vid Heliga Änglarskloster" (se tidningens omslag!).

Moskvapatriarkatets Förste hierark insomnar

Torsdagen den 22 november/5 december 2008 insomnade Moskvapatriarkatets patriark Alexij II i en ålder av 79 år. Moskvapatriarkatet har ständigt förnekat att den insomnade patriarken skulle vara samme man som KGB arkiven benämner "agent Drozdov" och som värvats i februari 1958. I arkiven står det: "[Agenten] har en välvillig attityd gentemot uppfyllandet av våra uppgifter och har redan överlämnat material som förtjänar att uppmärksammas". Om patriark Alexij och agent Drozdov är samme person lär vi aldrig få veta, men det vi vet är att vi aldrig får glömma att det är Gud som är vår domare och att vi alltid bör be för varje avlidens själ att han må vinna frälsning.

Den Ryska utlandskyrkan håller sitt 5:e allryska diaspora koncilium (sobor)

Efter speciell inbjudan skickade vår synod en delegation bestående av Biskop Ambrosios och vår synods sekreterare Biskop Klemes till New York. På konciliets första dag tisdagen den 5/18 november 2008 läste Biskop Ambrosios en hälsning till konciliet från vår synod, där biskopen betonade hur vi varnat den Ryska utlandskyrkan för kommunion med Moskvapatriarkatet och hur man på detta sett övergett det arv man fått från sin tredje Förste hierark Philaret (Voznesenskij) och de tre utmärkta "öppna" brev till ortodoxa kyrkoledare med titel "Sorrowful Epistles" och den bannlysning (anathema) mot ekumenik som synoden utfärdade. Därefter inleddes konciliet som bestod av 42 delegater från den Ryska utlandskyrkans stift och observatörer från vår synod och vår bulgariska systerkyrka, som skickat två präster och biskopens sekreterare. Den första dagen på konciliet deltog även en observatör från Ärkebiskop Tikhons grupp (RTOC) Biskop Stephan av Trenton. Det första diskussionsämnet för konciliet var det nyliga mottagandet av katakomb-biskopar och konciliet röstade för att handlandet var riktigt.

Det andra diskussionsämnet var den Ryska utlandskyrkans organisation och ett eventuellt utnämmande av en ny Metropolit. Biskop Agathangel själv argumenterade för att det inte fanns behov att upphöja någon till värdigheten Metropolit, då detta kanske skulle försvåra samtalen med andra rysk-ortodoxa grupper om återförening. Konciliet röstade då om saken och majoriteten var för ett upphöjande av någon till Metropolit.

På konciliet andra dag, onsdagen den 6/19 november, togs beslut att upplösa den temporära administrationen av den Ryska utlandskyrkan och ersätta den med en permanent synod. Man tog också beslut om att inrätta ett parallellt rådgivande organ bestående av både präster och lekmän och åtta delegater från konciliet valdes in i detta organ.

Sedan valdes Biskop Agathangel efter två valomgångar till ny metropolit och Förste hierark, med rätt att bära vit klobuk och den blåfärgade mandyan, med titeln av "New York och Östra Amerika". Man beslöt även att upphöja Biskop Andronik och Biskop Sophronij till ärkebiskopar. Man beslöt sedan avslutningsvis att konsekkrera Fader Igor Hrebinka till Biskop av Washington.

På eftermiddagen diskuterades relationen till Moskvapatriarkatet och den policy som varit i bruk sedan 1990 bekräftades och unionen från maj 2007 förkastades enhälligt.

På kvällen samma dag skedde sedan det högtidliga upphöjandet av Biskop Agathangel till Metropolit av New York och östra Amerika och den Ryska utlandskyrkans Förste hierark.

På torsdagen den 7/20 november antogs en rapport av Fader Nikita Grigoriev om sergianism och en diskussion inleddes om helgonförklaringen av Philaret (Voznesenskij) som avslutades med en omröstning där ingen röstade mot.

På eftermiddagen sammanträdde så för första gången den permanenta synoden och det rådgivande organet tillsammans med våra biskopar för att diskutera mottagande av två biskopar från en annan jurisdiktion i Ryssland.

På fredagen den 8/21 november konsekkrerades så Fader Joseph (före tonsur till munk Fader Igor) till Biskop av Washington av den Ryska utlandskyrkans och våra biskopar.

På eftermiddagen återupptog konciliet sitt arbete och man beslöt

om varför unionen med Moskvapatriarkatet i maj 2007 var omöjlig. Argumenten är 1) Moskvapatriarkatet deltar fortfarande i den ekumeniska rörelsen, som anathemiserats av den Ryska utlandskyrkan 1983, 2) unionens villkor godkändes inte av synoden, 3) den huvudsakliga oenigheten (nämligen sergianism och ekumenik) hade inte lösts, samt 4) eftersom beslutet stred mot den Ryska utlandskyrkans tidigare ecklesiologiska principer. Sedan avslutades konciliet.

På lördagen och söndagen den 9/22 och 10/23 följde helgonförklaringen av Philaret (Voznesenskij) som koncelebrerades av sju biskopar.

På söndagens kväll avslutades firandet med en bankett på ett hotell i Astoria där även en representant från Ärkebiskop Chrysostomos (Kiousēs) gammalkalendariska synod deltog, Metropolit Paulos av Amerika.

Många fler bilder från vår verksamhet 2008 finns i vårt bildarkiv på www.ortodoxakyrkan.se

Under sommaren 2008 fullbordades absiden i vårt kapell i Uppsala